

Bruxelles, den 17. september 2009
(OR. en)

***UFORMELT MØDE MELLEML EU'S STATS- OG REGERINGSCHEFER
DEN 17. SEPTEMBER 2009 I BRUXELLES***

***= VEDTAGNE FORMULERINGER MED HENBLIK PÅ
G20-TOPMØDET I PITTSBURGH =***

Opnåelse af holdbar genopretning

1. G20 bør på ny bekræfte, at det er fast besluttet på at fortsætte gennemførelsen af koordinerede politiske foranstaltninger for at skabe grundlag for en bæredygtig vækst og undgå en gentagelse af den finansielle krise. Indsatsen skal opretholdes, indtil der er sikkerhed for genopretningen. Den samlede støtte til EU's økonomi i 2009 og 2010 forventes at beløbe sig til omkring 5 % af BNP.
2. Finanspolitikken skal gradvis omlægges med henblik på bæredygtighed. Det er nødvendigt, at der nu udformes exitstrategier, som gennemføres, så snart genopretningen slår igennem, under hensyntagen til de enkelte landes særlige situation.

3. EU's stats- og regeringschefer blev orienteret om enkelthederne i den rapport, der skal forelægges for G20 på mødet i Pittsburgh af formanden for G20 om fremtiden for det internationale samarbejde og koordinering. De hilste den planlagte forelæggelse på G20-mødet velkommen. Det er vigtigt at forstærke den globale makroøkonomiske koordinering. Denne koordinering bør baseres på, at IMF spiller en central rolle. Vi bør gøre fremskridt i arbejdet med et charter for bæredygtig økonomisk aktivitet for på ny at bekræfte principperne om ansvarlighed, bæredygtighed og gennemsigtighed. Der bør med henblik herpå opnås enighed om konkrete skridt i Pittsburgh.
4. G20 bør gentage sin modstand mod protektionisme og fortsat presse på for at opnå fremskridt inden for handelsliberalisering, herunder med henblik på en samlet, ambitiøs og afbalanceret afslutning af Dohaforhandlingerne i 2010, som det blev besluttet på G8-topmødet i l'Aquila. Der bør i den forbindelse aftales en realistisk og ambitiøs køreplan. Vi hilser med tilfredshed den fuldstændige gennemførelse af den handelsfinansiering på 250 mia. USD, der blev besluttet på Londontopmødet til støtte for handelsstrømmene.

Prioritering af job

5. Den bedste vej til at sikre en hurtig tilbagevenden til beskæftigelse vil være at skabe grundlag for holdbar genopretning og sunde offentlige finanser. Denne proces kræver, at der sættes mere skub i strukturreformer.
6. Der bør for at undgå varig udelukkelse fra arbejdsmarkedet lægges særlig vægt på i) fastholdelse af beskæftigelsen, skabelse af nye job og fremme af mobilitet, ii) opgradering af kvalifikationer og matchning af arbejdsmarkedets behov og iii) øget adgang til beskæftigelse. Det er også nødvendigt at sætte arbejdstagerne bedre i stand til at tilpasse sig de ændrede markedskrav og gøre dem parat til at drage fordel af nye investeringer inden for ren energi, sundhed og infrastruktur.
7. Beskæftigelse og social samhørighed skal være i centrum. I den forbindelse hilser vi ILO's nyligt vedtagne globale jobpagt velkommen.

Hurtig gennemførelse af tilsagnene om reform af de finansielle markeder

8. Det er afgørende vigtigt at få de finansielle markeder til at fungere bedre for at undgå en gentagelse af krisen. De tilsagn, der blev givet på Londontopmødet, skal føres ud i livet.
9. G20 bør give tilsagn om et globalt koordineret system for makrotilsyn, der bygger på et tæt samarbejde mellem IMF, Rådet for Finansiell Stabilitet og tilsynsmyndighederne med en effektiv udveksling af informationer.
10. Banksystemets funktion er fortsat af kritisk betydning for genoprettelse af væksten og genetablering af kreditstrømmene. For at sikre bankernes levedygtighed på lang sigt skal der gennemføres en omstrukturering af banksektoren sideløbende med en indsats for at forbedre kvaliteten af bankernes balancer.
11. Samtlige G20-lande skal tilslutte sig Basel II-kapitalrammeaftalen på en konsekvent og koordineret måde. De eksisterende huller i Baselrammeaftalen må lukkes.
12. Vi opfordrer til, at de organer, der opstiller regnskabsstandarderne, fremskynder deres fælles arbejde med et samlet sæt af globale regnskabsstandarder af høj kvalitet, og til, at samtlige G20-lande giver tilsagn om at gennemføre de nye standarder hurtigst muligt.
13. G20 skal forstærke tilsynet med de systemisk vigtige finansielle institutioner ved at skærpe kravene om tilsyn og regulering (bl.a. skræddersyede stresstest, beredskabsplaner og kapitalbuffere). Det er nødvendigt at højne kvaliteten af tilsynet på tværs af grænserne, og G20 bør give tilsagn om at arbejde med dette spørgsmål på en koordineret måde.

14. Den strategi over for ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner, der blev aftalt på Londontopmødet, skal gennemføres fuldt ud. G20 bør nå til enighed om et peer review-program (som det allerede er aftalt vedrørende gennemsigtighed på skatteområdet), kapacitetsopbygning og modforanstaltninger, som kan iværksættes fra marts 2010 for de jurisdiktioner, som ikke effektivt har gennemført standarder.

Fremme af ansvarlig aflønningspraksis i den finansielle sektor

15. G20 skal opfylde det tilsagn vedrørende aflønning og godtgørelser, der blev givet i London, for at tilskynde til forsvarlig risikohåndtering og en stærk sammenkædning mellem godtgørelser og præstationer på lang sigt, samtidig med at der sikres lige vilkår.
16. G20 bør navnlig give tilsagn om at aftale bindende regler for de finansielle institutioner om variable lønninger med trusler om sanktioner på nationalt plan ud fra følgende principper:
- a) forbedret governance for at sikre passende styrelsestilsyn med godtgørelser og risici
 - b) forstærkede krav til gennemsigtighed og videregivelse af oplysninger
 - c) variable lønninger, herunder bonusser, der fastsættes på et passende niveau i forhold til den faste aflønning og gøres afhængig af bankens, forretningsenhedens og den enkeltes præstationer under behørig hensyntagen til en negativ udvikling, så garanterede bonusser undgås; udbetalingen af en stor del af store variable godtgørelser skal fordeles over en passende periode og kan annulleres, hvis bankens præstationer udvikler sig negativt
 - d) forhindre, at aktieoptioner udnyttes, og modtagne aktier sælges, i et passende tidsrum
 - e) forhindre, at bestyrelsesmedlemmer/direktører og ledende medarbejdere beskyttes mod enhver risiko
 - f) tilsynsorganerne udstyres med midler til at sætte godtgørelserne ned, hvis bankens præstationer forringes
 - g) undersøge, hvordan de samlede variable aflønninger i en bank kan begrænses til en bestemt del af enten de samlede godtgørelser eller af bankens indtægter og/eller fortjeneste.

Styrkelse af de internationale finansielle institutioner

17. Tilsagnet om at forstærke IMF's nye lånearrangementer med 500 mia. USD er blevet fulgt op af løfter fra EU og en række andre G20-medlemmer samt fra lande uden for G20. EU's medlemsstater er rede til derudover at yde indtil 50 mia. EUR, i alt indtil 125 mia. EUR, svarende til 35 % af forhøjelsen af de nye lånearrangementer, og opfordrer alle G20-medlemmer og andre økonomisk stærke IMF-medlemmer til at yde et rimeligt bidrag.
18. Det er nødvendigt at reformere de internationale finansielle institutioners governance-systemer. Alle elementer i reformen bør behandles under ét. I forbindelse med afslutningen i januar 2011 af den generelle revision af kvoter bør der også vedtages køreplaner for reformeringen af IMF's governance. IMF-bestyrelsens nuværende størrelse afspejler ganske godt afvejningen mellem inklusivitet/legitimitet og hensynet til, at fonden skal fungere effektivt. Reformen af Verdensbanken bør være tilendebragt i foråret 2010. Reformen af Bretton Woods-institutionerne bør øge de underrepræsenterede landes stemme, kvote og repræsentation på grundlag af objektive kriterier, der afspejler ændringerne i verdensøkonomien.
19. De multilaterale udviklingsbanker skal være tilstrækkeligt kapitaliserede til at kunne udføre deres centrale opgave og spille en kontracyklisk rolle.

Styrkelse af genopretningen i verdens fattigste lande

20. G20 bør give tilsagn om at styrke genopretningen i verdens fattigste lande. G20 bør navnlig signalere sin støtte til investering i langsigtet fødevarerikkerhed, nedbringelse af energifattigdom og forbedret finansiel adgang for såvel SMV'er som fattige husholdninger.
21. De tilsagn, der er givet inden for rammerne af 2015-målene, skal gennemføres og donorlandene skal opfylde deres løfter om at nå de internationale ODA-mål. G20 bør snarest vedtage "alt undtagen våben"-initiativet for at støtte folk i udviklingslandene, der lider under krisen.

Fordeling af udgifterne i forbindelse med klimaet: vejen til København

22. Klimaet ændrer sig meget hurtigere end forventet. Risiciene som følge af klimaændringer er reelle og kan allerede ses. Dette understreger, at det er bydende nødvendigt at nå frem til en ambitiøs og omfattende aftale i København. G20 bør opfordre alle parter til at sætte tempoet i forhandlingerne betydeligt op, så der kan opnås et vellykket resultat i København.
23. For at stigningen i den globale gennemsnitstemperatur kan holdes under 2 °C i sammenligning med de førindustrielle niveauer, skal de globale drivhusgasemissioner ifølge videnskaben toppe i 2020 og i 2050 være reduceret med mindst 50 % i sammenligning med niveauerne i 1990 og derefter fortsat falde. De udviklede lande bør reducere deres emissioner med 80 % eller mere inden 2050 som aftalt på G8-topmødet i L'Aquila. Hvert land, som endnu ikke har gjort det, bør straks give ambitiøse tilsagn om reduktioner på mellemlang sigt og målelige foranstaltninger.
24. De finansielle ressourcer må øges hurtigt og væsentligt for at reducere de globale drivhusgasemissioner og for at være tilpasset de uundgåelige følger af den globale opvarmning. Alle lande, med undtagelse af de mindst udviklede, bør bidrage til finansieringen af bekæmpelsen af klimaændringer i udviklingslandene med tildeling af midler efter behov, således at udviklingslandene modtager mere, end de bidrager med. Tilsagn om offentlig finansiering bør deles på grundlag af en universel, samlet og specifik bidragsnøgle, der afspejler betalingsevne og emissionsansvar.
25. Europa-Kommissionen anslår, at de samlede nettomerudgifter til modvirkning og tilpasning i udviklingslandene vil kunne beløbe sig til omkring 100 mia. EUR årligt i 2020, der deles mellem national finansiering, finansiering på grundlag af CO₂-markedet og international offentlig støtte. Dette overslag forudsætter bl.a., at udviklingslandene, især de økonomisk mere udviklede, iværksætter passende modvirkningsforanstaltninger.

26. Det internationale CO₂-marked bør udvides og reformeres, ved at der oprettes og sammenkædes handelsordninger for at øge de finansielle strømme til udviklingslandene betydeligt.
27. EU støtter oprettelsen af en samordningsmekanisme, der kan give et konsolideret overblik over internationale kilder til finansiering af klimarelaterede investeringer i udviklingslandene.
28. G20 bør anerkende nødvendigheden af at kickstarte den internationale offentlige støtte til dækning af påtrængende klimafinansieringsbehov i udviklingslandene, især i de mindst udviklede lande. Kommissionen anslår finansieringsbehovet i perioden 2010-2012 til at være omkring 5-7 mia. EUR om året inden oprettelsen af en finansiell arkitektur i henhold til en Københavnsaftale.

Fremme af energisikkerhed

29. G20 bør give tilsagn om at forbedre energisikkerheden ved at øge gennemsigtigheden på olie- og gasmarkedet og begrænse spekulation. Det er vigtigt at indberette omfattende data om nationale oliemarkeder og tage skridt til at føre tilsyn med OTC-markederne, så myndighederne har et mere fuldstændigt overblik over markedsdeltagernes virksomhed. Det er også vigtigt at udvikle ny energieffektiv teknologi for at sikre energieffektivitet.